

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Portentosarum inedarum causs[a]e incertæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

gulare. Quale fuit illud, quando ingressus Moyses medium nebula, Exod. 24. 18.
 ascendit in montem: & fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta
 noctibus, sine cibo & potu. Tale fuit & Eliæ, qui cum surrexisset,
 comedit & bibit (ea, quæ Angelus attulerat) & ambulavit in for- 3. Reg. 19. 8.
 titudine cibi illius, quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. Hi
 figura fuere Christi, qui & ipse ieiunavit quadraginta diebus, & Matth. 4. 2.
 quadraginta noctibus. D. Augustinus, cum Casulano rescriberet,
 affirmavit, temporibus suis, quemdam quadraginta diebus sine cibo
 vixisse. Alium quoque Petrarcha scribit, Venerijs idem fecisse, atque Fulgosus
lib. 1. c. 2.
 à multis eius rei experimentum fuisse factum. Memorabile, quod
 in recentiore est historia observatum, fuisse quemdam, qui bien-
 nio continuo nil prorsum vel comederit, vel biberit. Quæ proba-
 biliora faciunt illa ab Alberto Magno in scriptis relictæ, fuisse Albert. Mag.
lib. 7. de hist.
animal,
 feminam Colonia in Germania sub Friderico II. quæ sine cibo
 dies quandoque viginti transmiserit, sæpe verò & triginta. Virum
 quoque melancholicum se vidisse testatur, qui sine cibo septem
 perseveravit hebdomadas, alternis tantum diebus aquam exor-
 bentem. Visam quoque in Hispania puellam gravissimi produnt
 authores, quæ comederet nihil, ac haustu tantum aquæ vitam
 confoueret, annumque iam ageret secundum ac vigesimum. Sty-
 giæ hæc fascinatione, ac furtiva ciborum clam ministrato-
 rum celeritate; an diuino miraculo contigerint, cum authores
 taceant, non est meum, vel in odium, vel in favorem cuiusquam
 decernere.

Complura huiusmodi contigisse certum est, de quibus cer-
 tum non est, quo authore contigerint. Iniquum esset præstigia-
 rum reos facere innocentes, temerarium ex mendacijs miracula
 proclamare. Itaque in ambiguo & illa relinquo, quæ à Gerardo
 Bucoldiano narrantur, de puella quadam Margarita, quæ apud
 Spirenses, in villa Rhodo dicta, An. Christi. M. D. XXXIX. pa-
 tre nata Suffrido Weis, & matre Barbara, cum iam ferè de-
 cimum ætatis suæ annum attigisset, capitis, & ventris dolore
 leuiore ad festum D. Michaëlis est correpta. Tum cibum magis
 magisque fastidire coepit. Ad Natiuitatem vsque Dominicam,
 cum adhuc comedisset, nullum planè post id tempus, aut cibum
 assumpsit, aut per aluum excrementum egesit: à potu tamen.

E non

III.

non abhorrebat animus. Post Pascha etiam potum fastidire cepit, adeo, ut post Pentecostes festa, æstuosissimo licet anni tempore, ne biberit quidem, aut urinam miserit. Ferdinandus Rom. rex, ne quid fraudis subesset, per Medicos suos, rem explorari curavit. Sed non est ad affirmandum satis, quod satis est ad non-damnandum. Aliud enim est dicere, fraudem non esse, & aliud, fraudem non esse deprehensam.

IV.
Fulgosus. li. 1.
cap. 2.
AEn Sylu.
lib. 2. Com.
In Panorm.

Tom. 3. de
iudicijs, quæ
Deus in hoc
mundo exer-
cet cap. 31.
§. 6.

V.

Lucian. in
Philopatr.
D. Greg. Na-
zianzen. ad
Helenium
de Monachis.

Illud constat, multos, simulatione sanctitatis, compertos esse, qui à cibo omni viderentur abstinere. Eugenio IV. Pontifice, ut testatur Æneas Syluius, Gallus quidam nomine Iacobus, in aula Romana amanuensis: graui valitudine affectus, cum in patriam rediisset, Hierosolymitanam peregrinationem vouit. Inde Romam Nicolao V. Pont. reuersus, nec bibere, nec esse unquam inuentus est, iureque jurando affirmavit, se iam biennium ita vixisse, neque subito, sed paulatim in hanc consuetudinem descendisse. Eum se familiariter nouisse Poggius scribit. Cum dies Romæ multos fuisset, & admirationem sui turbæ fecisset, quasi Sanctus, & Deo charus; postremo captus, virgisque cæsus, in exilium est actus. Ita splendor in fumum desijt. Luculentum de Antonio Picente, simili hypocrita, alibi dedi. De huiusmodi inedia, quæ est sine fame, sed non sine fraude, hic non est agendi locus. Quamquam hæc ipsa cum summa malitia coniuncta, quouis malo peior est.

Neque de illa incredibili sanctorum virorum abstinentia disputare mens est, qui vel cum fame & dolore, vel cum prodigio diu se ab omni cibo continuerunt. Virtutis ea res fuit, & grandis meriti, aut etiam miraculi. Et sanè pænè fidem superant, quæ de longis multorum dierum, hebdomadum, mensum, immò annorum ieiunijs Climachus, Rosweyus, alijque memorant eorū, qui eremiticam vitam, inter feras & antra agitauerūt. Enimvero Lucianus, osor Christianorum, testatur, Christianos sic solitos esse seruare ieiunium, ut decem soles sine cibo transigerent. D. Greg. Nazianzenus, de habitantibus Ponticam solitudinem monachis sui temporis scribit, ex illis complures fuisse, qui totos viginti dies, totidemque noctes à cibo abstinerent, dimidia ex parte Christi ieiunium imitantes, ex eisque vnum sui gregis ouem fuisse